

ΠΑΙΡΝΩ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η γιαγιά μου, μού δίνει συνέντευξη σχετικά με τα βιώματά της το 1974, όταν έγινε η εισβολή στην Κύπρο. Η γιαγιά μου ονομάζεται Βασιλική και κατάγεται από το χωριό Τραχώνι Κυθραίας.

B: Πόσων χρονών ήσουν όταν έγινε η εισβολή στην Κύπρο;

Γιαγιά: Όταν έγινε η εισβολή στην Κύπρο ήμουν μόλις δεκαπέντε ετών.

B: Πώς ένιωσες όταν έγιναν τα γεγονότα του 1974; Ποιες ήταν οι πρώτες σου αντιδράσεις;

Γιαγιά: Ένιωσα φόβο και τρόμο διότι έβλεπα στα γειτονικά χωριά να πέφτουν αλεξιπτωτιστές. Άκουγα πυροβολισμούς και αεροπλάνα να βομβαρδίζουν χωριά.

B: Ποιες ήταν οι ενέργειές που κάνατε με την οικογένειά σου;

Γιαγιά: Όταν καταλάβαμε ότι οι Τούρκοι πλησίαζαν το χωριό μας, όλοι οι συγχωριανοί αρχίσαμε να τρέχουμε σαν τρελοί χωρίς να ξέρουμε πού πάμε. Επειδή τότε δεν υπήρχαν πολλά αυτοκίνητα, για καλή μας τύχη βρέθηκε κάποιος με λεωφορείο και μας πήρε με πολλούς άλλους στην Αμμόχωστο.

B: Θυμάσαι κάποιο περιστατικό που συνέβηκε και θα το θυμάσαι για πάντα;

Γιαγιά: Θυμάμαι χαρακτηριστικά ανήμερα του Δεκαπενταύγουστου στις εκκλησίες να βαφτίζουν νεογέννητα με το φόβο μήπως πεθάνουν αβάφτιστα. Οι εικόνες θα μείνουν για πάντα στη μνήμη μου.

B: Έχεις επισκεφθεί ξανά το χωριό σου;

Γιαγιά: Μετά τη διάνοιξη των οδοφραγμάτων επισκέφθηκα το χωριό μου με τον σύζυγό μου και τα παιδιά μου.

B: Ποια είναι η ευχή σου για την Κύπρο μας;

Γιαγιά: Η ευχή μου για την πατρίδα μας, την Κύπρο, είναι να ελευθερωθεί και να επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες στον τόπο που γεννήθηκαν.

B: Σ' ευχαριστώ γιαγιά που με βοήθησες να μάθω περισσότερα πράγματα για την περίοδο του πολέμου.